

24-04-1987

[REDACTED]

24/2/87

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

11179/11/N

Betreft: *Taaldecreet 19 juli 1973 - toezicht*

Mijnheer de Secretaris-generaal,

*De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.),
Nederlandse Afdeling (N.A.) heeft in haar zitting van 24 februari 1987
een grondig onderzoek gewijd aan de toezichtsbevoegdheid in het algemeen
en aan de door U opgeworpen vragen in het bijzonder.*

*Deze problematiek is voor de V.C.T., N.A., van groot
belang daar haar ambtenaren bevoegd zijn krachtens art. 6 van het
decreet. De hierna komende beschouwingen dienen dan ook volledig in het
kader van de zienswijze van de V.C.T., N.A. omtrent de toezichts-
bevoegdheid van haar ambtenaren gezien te worden. Het is immers niet de
taak van de V.C.T., N.A., om terzake algemene richtlijnen of richtlijnen
aan andere administraties te verstrekken of aan te bevelen.*

*Een eerste punt dat U aanraakt is de vraag in
hoeverre ambtenaren van de nationale regering nog kunnen en mogen
toezicht houden op de naleving van de Gemeenschapsbepalingen. Uit de
samenlezing van de artt. 83, § 3 en 94, van de Bijzondere Wet van 8
augustus 1980 kan deze conclusie getrokken worden: zolang art. 6 van het
decreet door de Vlaamse Raad niet gewijzigd is, behoudt de huidige
bevoegdheidsverdeling zijn inhoud en draagwijdte. De N.A. bevestigt
hiermee haar stellingname verwoord in het advies 11.179/11/N van 13 juni
1985 aan de heer Minister van Sociale Zaken, U toegezonden per 13
december 1985.*

*U meldt dat bepaalde ambtenaren van uw departement
inzonder het inroepen van art. 94 van de Bijzondere Wet van '80
betwisten daar het voornoemde artikel enkel spreekt van wetten en
verordeningen, niet van decreten.*

./. .

De interpretatie die de V.C.T., N.A. geeft aan de Bijzondere Wet van '80 mag uiteraard niet gelijkgesteld worden met een authentieke uitlegging van de wet waarvoor de V.C.T. noch bevoegd is, noch aanspraak op maakt.

De V.C.T., N.A. is evenwel van oordeel dat de stilzwijgendheid van de wetgever m.b.t. decreten in het voornoemd artikel, niet mag worden geïnterpreteerd als een uitdrukkelijke wil van de wetgever om deze overgangsregeling niet toepasselijk te maken op de uitvoering van de decreten. Een decreet is een norm die uitgaat van de decretale wetgever die slechts in de begrenzing *ratione materiae* en *ratione loci* verschilt met de norm die uitgaat van de nationale wetgever. Het is een wet in de materiële en algemene zin. De rechtskracht van beide normen is gelijk en er bestaat geen onderlinge hiërarchie.

Derhalve mag worden aangenomen dat art. 94, ondanks het feit dat decreten niet uitdrukkelijk vernoemd worden, wel slaat op de uitvoering van decreten. Immers, in het tegengestelde geval zou de samenlezing met art. 83, § 3 niet opgaan, zou de exceptie van decreten over geheel de lijn van de Bijzondere Wet terug te vinden zijn en zou er een vacuüm ontstaan i.c. in het toezicht op de naleving van het Taaldecreet.

Dit heeft zijn gevolgen voor de eindverantwoordelijkheid van de toezichthoudende ambtenaren, die volgens de V.C.T., N.A., nog altijd deze zijn die gevat zijn door het huidige art. 6 tot aanpassing ervan.

De V.C.T., N.A. is van oordeel dat de nationale ambtenaren betrokken bij het toezicht op de naleving van het Taaldecreet blijven werken voor rekening van en onder verantwoordelijkheid van hun overheid. Zij blijven dan ook verder verantwoordelijk voor dat toezicht op het Taaldecreet.

De uitvoering van het Taaldecreet zou evenwel het voorwerp kunnen uitmaken van een protokolakkoord tussen de Vlaamse Executieve en het betrokken nationaal departement waardoor de toezichtsambtenaren voor rekening van en onder verantwoordelijkheid van de Vlaamse Executieve zouden kunnen werken. In afwachting van een dergelijk protokolakkoord blijven de nationale ambtenaren echter volledig bevoegd en dienen zij het toezicht uit te oefenen onder de verantwoordelijkheid van hun departement.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

